

Л.С.
3 вересня 1954.

3 Sept 1954

Справа: приїзд Маріянни Єлисаветети Коржан до Мюнхена .

Джерело інформації: особиста розмова.

В п'ятницю, дня 3 вересня ц.р. як було заповіджено Маріянна К. приїхала до Мюнхена. Я зустрів її на головному дворі. В часі нашої розмови я довідався таке:

Маріянна отримала призначення до т.зв. Стаммлягер в Кемптен. В тому таборі перебувають виключно німці-втікачі зі східної зони. Маріянна мешкає в одній кімнаті враз одною німкою і сином тої німки, що має около 10 років.

В понеділок, дня 6 вересня ц.р. Маріянна має вже отримати німецьку Кеннкарту. Також в найближчих днях вона отримає " фліхтлінгсавсвайс " і авсвайс втікачів зі Східної Зони.

Маріянні, як кравчині вже німці запропонували працю в одній кравецькій майстерні в Кемптен, але Маріянна під притекстом, що вона хвора зараз, відкинула ту пропозицію і покищо не хоче брати ніякої праці. Німецький уряд праці на її заяву, що вона хвора і нездібна до праці вислав її до урядового лікаря. Цей лікар її збадав і заявив, що вона зовсім здорова. Однак Маріянна мимо того не пішла до праці. Підчас лікарського бадання прийшло поміж Маріянною і лікарем до конфлікту. Коли лікар заявив, що вона здорова і може йти до праці, то Маріянна на те показала йому посвідку від лікаря зі східної зони, який її за-кваліфікував як 50 процентово інваліда та показала посвідку, що вона побирає урядову ренту. На те німецький лікар відповів, що в Західній Німеччині, треба бути 80 процент нездібним до праці, щоби отримувати ренту. Крім цього він не бачить в неї ніякої хвороби. Маріянна почала нарікати на тутешні відносини. На те німецький лікар заявив їй таке:

" Якщо Вам так добре поводитися в Східній Зоні, де Ви не працюючи побирали ренту, то чого Ви приходили до нас. Треба було залишитися там! "

На мій запит, чому вона не хоче брати праці, Маріянна дослівно сказала таке: " Є різні причини, чому я не хочу брати праці. Поперше: від табору до міста, де дають мені працю є около два кілометри ходу. Значить я мусілаби ставати дуже рано, щоби на час прийти до праці. А я хочу тут випочати. По-друге: тут платять за роботу так мало грошей, що мені не оплатиться працювати. По-третє, я зовсім не маю наміру сидіти в якомусь паршивому маленькому місті. Я маю намір пересилитися до Мюнхена, де є якесь життя, де я матиму нагоду зустрічатися з людьми, а не

сидіти ізольована від світу. Зрештою я не приїхала сюди, щоб тут працювати. Колиб я хотіла була працювати, я могла була залишитися там."

Почувши те, і побачивши, що Маріянна має чек від батька на около 100 ДМ, а крім того сподівалася, що в Ольги Филипович є ще листи від сестер з Америки, в яких то листах мають бути знова гроші, я вирішив тим разом не давати їй ніяких грошей.

Я їй лише заявив, що я через кілька років в Німеччині від рана до вечера працював, щоб заробити 150 ДМ в місяць. Якщо вона має таке настановлення до праці і є переконана, що вона зможе тут жити без праці і зарібку, то вона скоро дуже розчарується.

Тут взагалі слід пікреслити, що Маріянна поводить ся так, якби вона мала забезпечене життя, якби був хтось, хто нею тут буде опікуватися і майже за дармо буде давати їй гроші. В случаї, коли б вона числила на мене, що то я маю бути тою дійною коровою, з якої вона має черпати свої доходи, я їй заявив, що моя допомога для неї може виносити приблизно 80-100 ДМ в місяць. Ту допомогу я зможу дати їй лише тоді, коли вона дійсно не зможе собі найти праці. Однак з тим моментом, коли вона має можливість працювати, а не хоче, я зовсім не думаю на неї працювати. Дальше я їй заявив, що мене до плачення їй аліментів не змусить ніяка німецька установа, якщо вона сама відкидає працю.

Вкінці я вияснив їй ситуацію, що я не буду робити старань, щоб вона могла отримати дозвіл на побут в Мюнхені. Я не буду робити того тому, що вона німка і має німецьку кенікарту. Я є бездержавний чужинець і колиб я такий дозвіл робив, то вона автоматично стратить своє громадянство.

Тут слід зазначити, що підчас допитів в німецьких властей, Маріянна дуже опрошує свої зізнання. Вона заявляє: від народження жила у Львові. Тут отримала німецькі документи. В 1944 році виїхала до Познаня і на початку 1945 року була арештована. Про свій побут в Радимні і Сяноку вона зовсім промовчує. Не знаю, з яких причин.

В понеділок, дня 6 вересня ц.р. Маріянна виїхає до Кемптен.